

Table of contents
Rambam's 712

פרק ראשון - מעלת התשובה וידוי דברים; עבירות שמתכפרות בשעתו (מיד כשחוזרים בתשובה) ועבירות שמתכפרות לאחר זמן.
פרק שני - תשובה בנדרה מהי; באיזה זמן התשובה מקובלת ביותר; אילו עבירות צריך החוטא לפרסם בעת תשובתו; סדר בקשת מחילה מחברו.
פרק שלישי - מי נקרא צדיק, בטינו או רשע; סעם לחקיעת שופר בדיה; חסידיו אומות העולם יש להם חלק לעולם הבא; מי הם שאין להם חלק לעולם הבא; המינים והאפיקורסים למיניהם.
פרק רביעי - עשרים וארבעה דברים המעכבים את התשובה; שאין לך דבר העומד בפני התשובה.
פרק חמישי - שהבטחה ביד האדם; קיעת ה' אינה שוללת את בחירתו של האדם.
פרק ששי - באור הפסוקים שמשמעותם, לכאורה, היות האדם מוכרח במעשיו.
פרק שביעי - התמנות אדם בעל תשובה; כמה מעולה מעלת התשובה.
פרק שמיני - שכר הצדיקים ופרעון הרשעים בעולם הבא; אם יש גוף בעולם הבא או אכילה ושתיה וכדומה.
פרק תשיעי - באור הפסוקים שנראה מהם, כאילו שכר הצדיקים ופרעון הרשעים הכל בעולם הזה.
פרק עשירי - עבודת ה' מאהבה או מיראה; והמלמד לקטנים ועמי הארץ, על איזה דרך ילמדו; העסק בתורה לשמה.

712 '910' האמה
כחכ"ח
14:10

1. סוד ה'יסודות' ו'עמוד התקמות' ל'לידע' שיש שם' מצוי ראשון

2. "כל שלא חס על כבוד קונו רתוי לו שלא בא לעולם" מאי היא?
רבי אבא אמר: זה המסתכל בקשת.
מסתכל בקשת - דכתיב "כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד ה'".

על חצי' 50

כל
המסתכל בשלשה דברים עיניו כהות: בקשת, ובנשיא, ובכהנים. בקשת - דכתיב "כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם הוא מראה דמות כבוד ה'". בנשיא - דכתיב "ונתת מהודך עליו". המסתכל בכהנים בזמן שבית המקדש קיים, שהיו עומדין על דוכן ומברכין את ישראל בשם המפורש.

כחכ"ח

4. ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה.

5. טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו ללדל: C. Sen

ראה אדם עצמו כאלו חציו חיוב וחציו
זכאי עשה מצוה אחת אשריו שהכריע
עצמו לכף זכות עבר עבירה אחת או לו
שהכריע את עצמו לכף חובה
עשה מצוה
אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל
העולם לכף זכות "עבר עבירה אחת או לו
שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה

זכאי קצתו נ:

זכאי חל תשובה
ב:א

איזהי תשובה גמורה? - זה שבא לידו דבר שעבר בו
ואפשר לידו לעשותו, ופרש ולא עשה מפני התשובה: לא
מיראה" ולא מכשלונו כח". כיצד? הרי שבא על-אשה בעברה,
ולאחר זמן נתמיד עמה" והוא עומד באהבתו בה ובכלם גופו
ובמדינה שעבר בה", ופרש ולא עבר - והו בעל תשובה גמורה.
הוא ששלמה אמר: וזכר את-בוראך בימי בחורתיך עד אשר
לא-יבאו ימי הרצה והגיעו שנים אשר תאמר אין-לי בהם חסץ
(קהלת יב, א). ואם לא שב אלא בימי זקנותו, ובצט שאי-אפשר
לו לעשות מה-שקנה עושה, אף-על-פי שאינה תשובה מצילה -
מועלת היא לו ובעל תשובה הוא. אפילו עבר כל-ימיו, ועשה
תשובה ביום מיתתו ומת בתשובתו - כל-עונותיו נמחלים, שנאמר:
עד אשר לא-תחשף השמש והאור והירח והכוכבים ושני העבים
אחר הנשם (שם, ב), שהוא יום המיתה. מקלל, שאם זכר בוראו
ושב קדם שימות - נסלח לו.

8 הסלח לכל-עונכי הרפא לכל ימים ימיך ק:א

שלום ו שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו:
השמן לב-העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן-
יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:

9 אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתחנונו, שאין אנו עוי פנים וקשי ערף, לומר לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנו ולא חטאנו, אבל אנו
ואבותינו חטאנו

וכאמרו איש אל-אחיו אבל אשמים
אנו על-אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחנונו אלינו ולא שמענו
על-כן באה אלינו הצרה הזאת:

לא יוכלו פה:

היכי דמי בעל תשובה? אמר רב יהודה: כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה וניצל הימנה, מחני רב יהודה: באותה אשה, באותו פרק, באותו מקום.

R Saadia Gaon
אמנות ופסוק היה

let me further clarify: that if a man resolves in the course of his repentance that he will not repeat the sin, his repentance is accepted. And if he be later persuaded by lust to repeat his transgression, his repentance is not (thereby) retroactively effaced; but only the sins which preceded that repentance will be forgiven, and whatever (sins) follow it will be recorded against him. And this applies repeatedly, if he repents, and sins anew: only that which follows each repentance is to be held against him, so long as each repentance is done honestly and sincerely and if, in each case, the penitent firmly resolves not to revert to sin"

11

דמיון כלל גמולו א: 2

אף-על-פי שהתשובה מכפרת "על-הכל, ועצמו של יום-הכפורים מכפר - יש עברות שהן מתכפרות "בשעתן", ויש עברות שאין מתכפרות אלא לאחר זמן.

12

דמיון כלל גמולו ב: 1

.אמש היה זה שנוי לפני המקום, משקץ ומרחק ותועבה - והיום הוא אהוב ונחמד, קרוב וידידי.

דמיון כלל גמולו ג: 10-2

כי-יבאו עליה כל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל-לבבך בכל-הגוים אשר הדיחת יהוה אלהיך שמה: ושבת עד-יהוה אלהיך ושמעת בקלו בכל אשר-אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל-לבבך ובכל-נפשה: ושב יהוה אלהיך את-שביתך ורחמך ושב וקבעה מכל-העמים אשר הפיצה יהוה אלהיך שמה:

13

דמיון כלל גמולו ד: 10-2

ואמצעיות - יש בהן שאלת כל-הדברים, שהם כמו אבות "כל חפצי איש ואיש ודרכי הצבור"

14

דמיון כלל גמולו ה: 10-2

השפעתה כיצד? אחר שמגביה ראשו מקריעה חמישית, ישב לארץ ונופל על-פניו "ארצה ומתחנן בכל-הפתחונים שירצה".

דמיון כלל גמולו ו: 10-2

יהעומד על המת בשעת יציאת ושמח - תיב לקרוע, הא למה זה דומה - לספר תורה שנושרפה. - לא צריכא, דלא קאי בשעת יציאת ושמח.

15